Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Juli 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVII.

Wydany i rozesłany dnia 15 Lipca 1855.

123.

Kaiserliches Patent vom 21. Mai 1855,

wirksam für das Erzherzogthum Österreich unter und ob der Enns, die Herzogthümer Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien, das Königreich Bohmen, die Markgrafschaft Mähren und Istrien, die Stadt Triest mit ihrem Gebiete, die gefürsteten Graffchaften von Görz, Gradiska und Tirol mit dem Lande Vorarlberg,

womit für diese Kronländer eine neue Notariatsordnung vorgeschrieben, und vom 1. August 1855 angefangen in Wirksamkeit gesetzt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXIII. Stück, Nr. 94, ausgegeben am 2. Juni 1855.

124.

Kaiserliche Verordnung vom 21. Mai 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXIII. Stück. Nr. 95, ausgegeben am 2. Juni 1855),

wirksam für diejenigen Kronländer, für welche die Notariatsordnung vom 21. Mai 1855 Giltigkeit hat, dann für das lombardisch-venezianische Königreich, Dalmazien, und das ehemalige Gebiet der Stadt Krakau,

über das Verfahren zur Einbringung derjenigen Forderungen, welche durch Notariatsakt bewiesen sind.

Um in denjenigen Kronländern, in welchen das Notariatsinstitut besteht, eine beschleunigte Einbringung derjenigen Forderungen möglich zu machen, welche sich auf Notariatsakte gründen, habe Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes, zu verordnen befunden, wie folgt:

§. 1.

Wenn der Kläger alle Thatsachen, welche seiner, es sei auf eine Geldforderung oder auf Erfüllung einer anderen persönlichen Verbindlichkeit gerichteten Klage, sowohl in der Hauptsache als rücksichtlich der Nebengebühren zum Grunde liegen, durch einen mit allen gesetzlichen Erfordernissen versehenen Notariatsakt zu beweisen vermag, und in der Klage die Ausfertigung desselben im Originale beibringt, so hat das Gericht auf sein Verlangen dem Geklagten, ohne dessen vorläufige Vernehmung, durch Bescheid zu eröffnen, daß er binnen vierzehn Tagen, oder wenn der Geklagte sich außer dem Kronlande im In- oder Auslande befindet, oder sein Aufenthalt unbekannt ist, oder wenn es sich um die Verrichtung einer Arbeit handelt, auch einer längeren Frist, welche jedoch fünfundvierzig Tage nicht überschreiten darf, bei Vermeidung der Exekuzion, die angesprochene Verbindlichkeit zu erfüllen, oder seine Einwendungen dagegen anzubringen habe.

Bei der Erledigung der Klage ist dem Geklagten ein Exemplar der Klage mit den von dem Kläger beizubringenden Abschriften der Beilagen zuzustellen, dem Kläger aber das andere Exemplar der Klage sammt den Originalurkunden zurückzustellen.

Ist die Klage gegen mehrere Personen gerichtet, so muß jedem Geklagten ein vollständiges Exemplar derselben sammt Beilagen zugestellt werden. Sind die erforderlichen Exemplare sammt Beilagen nicht überreicht worden, so ist die Zustellung an die Ge-

123.

Patent Cesarski z dnia 21 Maja 1855,

obowiązujący w Arcyksięstwie Austryi wyższej i niższej, w Księstwach Siedmiogrodzkiém, Styryjskiém, Karyntyjskiém, Krainskiém, Górno- i Dolno-Szląskiém, w Królestwie Czeskiém, w Margrabstwach Morawskiém i Istryjskiém, w mieście Tryeście wraz z jego obrębem, w uksiążęconych hrabstwach Gorycyi, Gradysce i Tyrolu wraz z krajem Vorarlberg,

mocą którego dla powyższych krajów koronnych przepisuje się nowy porządek notaryalny i wprowadza się takowy w wykonanie z dniem 1 Sierpnia 1855.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, N. 94, wydaną dnia 2 Czerwca 1855.

124.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 21 Maja 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIII, N. 95, wydana dnia 2 Czerwca 1855),

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których ustawa o notaryacie z dnia 21 Maja 1855 r. ma moc prawa, tudzież dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego, Dalmacyi i byłego okręgu miasta Krakowa,

o postępowaniu sądowém dla ściągnienia wierzytelności, udowodnionych aktem notaryalnym.

Ażeby w krajach koronnych, w których zaprowadzona jest instytucya notaryuszów, uczynić możebném spieszne ściągnienie wierzytelności, opartych na aktach notaryalnych, uznałem potrzebę, po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Państwa, rozporządzić co następuje:

§. 1.

Jeżeli powód udowodnić zdoła aktem notaryalnym, posiadającym wszelkie przymioty prawem przepisane, wszystkie okoliczności, bądące podstawą pozwu jego, mającego na celu wierzytelność w pieniądzach, lub dopełnienie innego zobowiązania osobistego, tak co do rzeczy głównéj, jako też co do należytości bocznych, i załączy w pozwie wypis onego w oryginale, sąd na żądanie jego, winien jest pozwanemu, bez uprzedniego wysłuchania jego, polecić przez rezolucyę, iżby w przeciągu dni czternastu, lub jeżeli pozwany znajduje się zewnątrz kraju koronnego w monarchii lub zagranicą, albo też jeżeli pobyt jego jest niewiadomy, albo gdy idzie o wykonanie dzieła jakiego, w przeciągu dłuższym czasu, nie mającym wszelako przekraczać dni czterdziestu pięciu, dopełnił żądanego zobowiązania, jeżeli chce uniknąć exekucyi, albo żeby swoją obronę przedstawił.

Przy zrezolwowaniu pozwu doręczonym będzie pozwanemu jeden exemplarz pozwu wraz z odpisami alegatów, które powód załączyć winien, drugi exemplarz pozwu wraz z dokumentami oryginalnemi powodowi zwrócony zostanie.

Jeżeli pozew wystósowany będzie przeciw więcéj osobom, każdemu pozwanemu doręczonym zostanie całkowity exemplarz pozwu wraz z alegatami. Jeżeli wymagane exemplarze wraz z alegatami podane nie były, doręczenie nastąpi dla

klagten in der Reihe, wie sie in der Klage genannt sind, so weit die Zahl der belegten Exemplare reicht, zu bewerkstelligen, und in dem Bescheide auszudrücken, an welche der Mitgeklagten die Zustellung nicht erfolgt. Gegen diese ist die Klage ohne Wirkung.

§. 2.

Ist die Person des Klägers oder Geklagten nicht diejenige, welche in der Notariatsurkunde als Gläubiger oder Schuldner erscheint, sondern nur durch Rechtsverhältnisse, welche aus der Urkunde nicht zu ersehen sind, an die Stelle des ursprünglich Berechtigten oder Verpflichteten getreten; haben die dem Notariatsakte beigefügten Vollmachten oder anderen zum Beweise der Forderung nothwendigen Beilagen nicht die Kraft eines Notariatsaktes (§. 57 der Notariatsordnung), oder hängt die Verpflichtung des Geklagten in anderer Beziehung von dem Beweise außer dem Notariatsakte gelegener Thatsachen ab, so kann der Zahlungsbefehl unter Androhung der Exekuzion nur dann erlassen werden, wenn diese Thatsachen durch andere öffentliche, im Originale beigebrachte Urkunden bewiesen sind.

§. 3.

Findet das Gericht die Klage zur Erlassung des Zahlungsbefehles nicht geeignet, so hat dasselbe doch bei Verwerfung dieses Antrages zugleich über die Klage das nach der Beschaffenheit der Sache zulässige anderweitige Verfahren einzuleiten.

§. 4.

Gegen den erlassenen Zahlungsbefehl findet kein Rekurs Statt, gegen den Bescheid aber, wodurch der Zahlungsbefehl abgeschlagen wird, findet der Rekurs, ohne Rücksicht auf den Gegenstand und Betrag der Forderung, nur in der durch die Allerhöchste Entschließung vom 18. Oktober 1845 über das summarische Verfahren in Zivil-Rechtssachen (für Dalmazien vom 6. März 1848; für das lombardisch-venezianische Königreich vom 31. März 1850, Nr. 126 des Reichs-Gesetzblattes) festgesetzten Frist von acht Tagen, und nach den übrigen für dieses Verfahren gegebenen Vorschriften Statt.

§. 5.

Dem Geklagten, welchem aufgetragen worden ist, die Verbindlichkeit binnen der nach den Vorschriften des §. 1 bestimmten Frist zu erfüllen, steht frei, binnen eben dieser Frist seine Einwendungen gegen das Begehren des Klägers bei Gericht entweder schriftlich zu überreichen, oder mündlich zu Protokoll zu geben. Der Lauf dieser Frist beginnt von dem Tage nach Zustellung des Zahlungsbefehles; in dieselbe sind jedoch die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen etwa auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen.

§. 6.

Uiber die angebrachten Einwendungen ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit anzuordnen und bei derselben das Verfahren nach den Vorschriften über den summari-

pozwanych w tym porządku, w jakim są wyrażeni w pozwie, jak dalece starczy liczba exemplarzy instruowanych, w rezolucyi zaś wyrażoném zostanie, którym z spółzapozwanych pozew doręczonym nie będzie. Przeciw tym pozew zostaje bez skutku.

§. 2.

Jeżeli osoba powoda lub pozwanego nie jest ta sama, która w akcie notaryalnym jako wierzyciel lub dłużnik jest wyrażoną, lecz wstąpiła w miejsce osoby pierwotnie prawo mającéj lub zobowiązanéj, na mocy stosunków prawnych, w dokumencie nieokreślonych; jeżeli pełnomocnictwa lub inne alegata do dowodu wierzytelności potrzebne, i do aktu notaryalnego załączone nie mają mocy aktu notaryalnego (§. 57 ustawy notaryalnéj), lub jeżeli zobowiązanie pozwanego w innym względzie zawisło od dowodu okoliczności zewnątrz aktu notaryalnego położonych, nakaz zapłaty z zagrożeniem exekucyi wtedy tylko wydanym być może, jeżeli te okoliczności udowodnione będą przez inne dokumenta publiczne, w orginale załączone.

§. 3.

Jeżeli sąd uzna, iż pozew nie jest stósownym do wydania nakazu zapłaty, winien jest, przy odrzuceniu tego żądania, równocześnie wprowadzić pozew na drogę innego postępowania, które według położenia rzeczy jest właściwém.

§. 4.

Przeciw wydanemu nakazowi zapłaty rekurs nie ma miejsca, przeciw rezolucyi zaś, mocą któréj niedopuszczony został nakaz zapłaty, rekurs ma miejsce bez względu na przedmiot i kwotę wierzytelności, tylko w przeciągu terminu dni ośmiu, ustanowionego w Najwyższéj Uchwale z dnia 18go Października 1845 r. o postępowaniu sumaryczném w sprawach cywilnych (dla Dalmacyi z dnia 6go Marca 1848 r., dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego z d. 31 Marca 1850 r. Nr. 126. Dziennika Praw Państwa), tudzież stósownie do innych o tém postępowaniu wydanych przepisów.

§. 5.

Pozwanemu, który otrzymał nakaz, żeby dopełnił zobowiązania w terminie, według przepisów §fu 1go oznaczonym, wolno jest, w przeciągu tego samego czasu obronę swoją przeciw żądaniu powoda wnieść do sądu na piśmie, albo podać takową ustnie do protokułu. Termin ten bieżeć poczyna od dnia po doręczeniu nakazu zapłaty; jednakże nie będą w termin ten policzone dni, przez które obrona wniesiona szła pocztą.

§. 6.

Po wniesionéj obronie wyznaczony będzie stronom dzień do stawienia się w sądzie w jak najkrótszym czasie, przy czém postępowanie wytoczoném będzie

schen Prozeß in Zivil-Rechtssachen (§. 4) zu pflegen. Hiebei hat das Gericht die angebrachten Einwendungen als Einrede gegen die Klage, über welche der Zahlungsbefehl ergangen ist, anzusehen, und nach geschlossener Verhandlung zu erkennen, ob es bei dem letzteren zu bleiben, oder ob und in wieferne es von demselben abzukommen habe.

Gegen das Erkenntniß finden die, nach dem summarischen Verfahren in Zivil-Rechtssachen zulässigen Rechtsmittel Statt.

Es kann jedoch auf Verlangen der einen oder anderen Partei; aus wichtigen Gründen das ordentliche schriftliche Verfahren eingeleitet werden.

§. 7.

Dem Kläger ist, der eingeleiteten summarischen oder schriftlichen Verhandlung ungeachtet, auf sein Ansuchen, nach Ablauf der in dem Zahlungsbefehle festgesetzten Frist, wenn er nicht etwa bereits eine hinreichende Sicherstellung besitzt, die Exekuzion zur Sicherstellung mittelst der Pfändung und Schätzung zu bewilligen.

Besitzt der Kläger bereits ein Pfand, so ist er doch berechtiget, die Schätzung, und wenn sich dasselbe zur Sicherstellung unzureichend zeigen sollte, zur Ergänzung der Letzteren die Pfändung und Schätzung anderer Vermögensstücke des Geklagten zu verlangen.

§. 8.

Hinsichtlich der Exekuzion der Zahlungsbefehle und der über angebrachte Einwendungen gegen dieselben ergangenen Urtheile; dann hinsichtlich der Wiedereinsetzung in den vorigen Stand gegen die versäumte Frist zur Anbringung der Einwendungen wider einen Zahlungsbefehl, haben die Vorschriften des summarischen Verfahrens in Zivil-Rechtssachen zu gelten.

In Ansehung der Einsetzung in den vorigen Stand wegen neu aufgefundener Beweismittel, ist sich nach den bestehenden Vorschriften zu benehmen.

§. 9.

Die gegenwärtige Verordnung hat in allen Kronländern, in welchen das Notariatsinstitut besteht, mit Ausnahme des ehemaligen Gebietes der Stadt Krakau, vom Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit zu treten, und findet auch auf Forderungen aus Notariatsakten Anwendung, welche vor diesem Tage aufgenommen worden sind.

In dem ehemaligen Gebiete der Stadt Krakau hat dieselbe auf gleiche Art, jedoch erst von dem Zeitpunkte angefangen in Wirksamkeit zu treten, an welchem daselbst die neue Gerichtsorganisazion in das Leben tritt.

Wien den 21. Mai 1855.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p. **Krauß** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

według przepisów o procesie sumarycznym (§. 4). Wniesioną obronę sąd uważać będzie za excepcyą przeciw pozwowi, na który wydanym został nakaz zapłaty, po ukończeniu zaś postępowania orzeknie, czyli nakaz zapłaty utrzymanym zostanie, czyli też i jak dalece zmienionym będzie.

Przeciw temu orzeczeniu miejsce mieć będą środki prawne, wskazane w postępowaniu sumarycznćm w sprawach cywilnych.

Jednakże na żądanie jednéj lub drugiéj strony dla ważnych powodów zwyczajne postępowanie piśmienne zaprowadzoném być może.

§. 7.

Pomimo zaprowadzenia postępowania sumarycznego lub piśmiennego, powodowi dozwolić należy na żądanie, po upływie terminu ustanowionego w nakazie zapłaty, jeżeli jeszcze nie posiada dostatecznego zabezpieczenia, exekucyę aż do zabezpieczenia, przez zajęcie i oszacowanie.

Jeżeli powód posiada zastaw, wolno mu jest jeszcze żądać oszacowania, a jeżeli takowy do zabezpieczenia okaże się niedostatecznym, może powód żądać dla uzupełnienia onegoż zajęcia i oszacowania innych ruchomości pozwanego.

§. 8.

W przedmiocie exekucyi nakazów zapłaty i wyroków, w skutku wniesionéj obrony wydanych; w przedmiocie przywrócenia do dawnego stanu mimo opuszczonego terminu do wniesienia obrony przeciw nakazowi zapłaty, obowiązywać będą przepisy postępowania sumarycznego w sprawach cywilnych.

Co się tyczy przywrócenia do dawnego stanu z powodu wynalezienia nowych dowodów, stósować się należy do przepisów w téj mierze obowiązujących.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie we wszystkich krajach koronnych, w których instytucya notaryalna istnieje, z wyjątkiem byłego okręgu miasta Krakowa, od dnia ogłoszenia onegoż, i zastósowaném będzie także do wierzytelności z aktów notaryalnych, przed tym dniem spisanych.

W dawnym okręgu miasta Krakowa takowe wejdzie w wykonanie w takim samym sposobie, jednakże dopiéro w dniu, w którym tamże nowa organizacya sądowa zaprowadzoną zostanie.

Wiédeń dnia 21 Maja 1855 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia Buol-Schauenstein m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.